

Vətənə, dövlətçiliyə xidmət nümunəsi

Sağlığında dəyər verərək insanlara... O insanlara ki, ayağına dəmir çarx geyinib, əlinə dəmir əsa götürüb qəlbindəki Vətən sevgisi ilə onu qarış-qarış gəzib-dolanır. Vətən üçün nəse etməyə çalışır. İtirilən torpaqlarımızın, əsir düşən qız-gəlinlərimizin, zaman-zaman parçalanan məmləkətimizin taleyini düşüncəyə uzaq bir yola çıxıb, iyirmi ilə yaxındır ki, heç bir təmənnə güdmədən qərrib bir diyarda millətlər içində millətinin imzasını arayıb, onu tarixin səhifələrinə yazanlara minnətdarlıq hissi ilə bu işə öz töhfələrini verir...

Onun həyat yolu, ömür tarixçəsi Cəhirdən başlayır. Uşaqlığı çətin keçib. Orta məktəblə vida mərasimi başa çatanda doğma kəndi ilə vidalaşib Bakıya gəlib. Qəbul imtahanları uğursuz olur və 25 sayılı ət kombinatının sənət məktəbinə düşür. O həm təhsil alır, həm də kombinatda işləyirdi. Buradakı haqsızlıqlar, özbaşınalıq onun gənc ürəyini göyüm-göyüm göynədirdi. Cəmi iki ay dözdü. Halallığı hər şeydən üstün tutan bir ailədə böyüyən Həbib bu işdən imtina edir, ərizə yazaraq könüllü əsgər gədir.

Bakının Biləcəri stansiyasında iynə atsan, yerə düşməzd, böyük bir izdiham yaşanırdı. Ata-analar, bacı-qardaşlar yaxınlarını yola salırdılar. O, isə bir küncə çəkilib yazıq-yazıq baxırdı, çünki onu yola salacaq bir kimsə yox idi. Əslində əsgərliyə getməyini o, özü heç kəsə bildirməmişdi.

Qatar yola düşdü. Beləcə, özünün təbirincə desək, oldu sovet əsgəri. İlk həyat dərsi uzaq Sibirdən başladı... Nəhayət, çətin-təzadlı günlərlə dolu romantik əsgər həyatı da arxada qaldı. Bakıya qayıdaraq ali məktəbə qəbul imtahanlarından uğurla keçdi, Azərbaycan Pedaqoji İnstitutunun filologiya fakültəsini bitirib Bakı məktəblərində müəllimlik etməyə başladı. Bu müqəddəs peşəni isə o, təsadüfi seçməmişdi: "Həyatın qanunu belədir. Kimsə sənə öyrədib, yol göstərüb, deməli, sən də kimsə borclusan. Öyrətməlisən, kimsə düzgün yol göstərməlisən. Əsas məsələ odur ki, Vətən qarşısında, vətəndaşlar qarşısında məsuliyyətini başa düşüb, borcunu yerinə yetirəsən..." — deyir Həbib müəllim.

Həbib Əliyev müəllimlik fəaliyyəti dövründə bir məqsədə xidmət edirdi: daha çox bilik vermək yox, əsl vətəndaş yetişdirmək... Bu isə o qədər də asan iş deyildi, axı yeni insan tərbiyə etməkdə ailə, ictimai mühit də əsasdır. Böyüklərin şəxsi nümunələri də burada böyük rol oynayır. Hər halda o öz üzərinə düşən vəzifəni bacardığı qədər vicdanla yerinə yetirirdi. Qarşısına çıxan maneələri çətinliklə də olsa dəf edir, onun təcrübəsizliyindən istifadə edib, qəsdən süni əngəllər yaradanların öhdəsindən səbir və təmkinlə gəlirdi. Gündüz məktəbdə, axşam isə yataqxanada işləyirdi. Bu ikili iş şəraiti 1996-cı ilin yanvar ayına kimi davam etdi...

Qarabağın qara buludları artıq onun da rahatlığına son qoymuşdu: "...İnsan cəmiyyəti saat mexanizminə bənzəyir. Kiçik bir vinti nasazdırsa, saat işləməyəcək, yaxud da vaxtı düzgün göstərməyəcək. Dünyanın hansı hissəsində insan qətlə yetirilirsə, biz narahat oluruq. İndi ermənilərin bu xəyanəti qarşısında necə rahat dayanmaq olardı? Axı onları kimliyini bilib-bilə niyə vaxtında ağıllı bir tədbir görməmişik? Çox hallarda biganə mövqeyə tutmuşuq. Mən heç kimi mühakimə etmək hüququna malik deyiləm. Yalnız gücüm özümə çatır, özümə hökm edə bilərəm. Bilirəm ki, həqiqət mənimlədir. Bütün millətlərə hörmətim var, lakin vətənim, xalqımı daha çox sevirəm. Vətənsiz mən heç kiməm, lap dünyanın ən zəngin insanı olsam belə. Elə ona görə də bunları düşünüb kimliyimi sübut etmək üçün vicdan bayrağını əlimə alıb başım üzərinə qaldırdım və yola düşdüm..."

Bəli, 1988-ci ilə, Azərbaycanın başı üzərinə qara buludlar alana qədər o da öz işində idi, xalqımızın qəhrəmanlıq tarixindən — Koroğlu, Babək, Qaçaq Nəbi, Həcərdən, Nigardan... danışdı. Sonra 20 Yanvar faciəsi, Xocalı qətləmi, bir-birinin ardınca itirilən torpaqlar, Gücü qələmə çatdı... Qapı-qapı gəzib yetim qalmış uşaqlardan, yaralı əsgərlərdən, şəhid analarından, əlil və qaçqınlardan yazdı. "Bakı" (axşam), "Azərbaycan", "Respublika", "Xalq qəzeti", "Səhər", "Meydan", "Ulduz" (jurnal), "İki sahil", "Naxçıvan", "Şərq qapısı", "Azərbaycan müəllimi" kimi qəzələrdə Qarabağ mövzusunda mütləmə yazılan çap olunurdu: "Biz özümüz yazıb, özümüz oxuyur, özümüz danışırıq, özümüz qulaq asırıq, ermənilər isə dünyanın hər yerində Qarabağ hadisələrini öz xeyirlərinə təbliğ edirdilər. Mən nəse etməli idim".

1996-cı ildə Kırımın Sevastopol şəhərində Azərbaycan diasporunun məktəb açmaq istəyini biləndə getmək qərarını bir daha qatılaşdırdı. Birtəhər yol xərci düzəldib qərrib bir ölkəyə üz tutdu. İlk fəaliyyətə məktəbdən başladı, orada yaşayan azərbaycanlı uşaqlara milli dəyərlərimizdən danışır, boş vaxtlarında digər məktəblərə gedib müəllim və şagirdlərlə görüşür, Azərbaycan həqiqətlərini onlara çatdırırdı. Sonra qəzet redaksiyaları ilə əlaqələr qurdu, özünə burada dostlar qazandı. O, Azərbaycanla maraqlanan jurnalistləri Qarabağ hadisələri, tariximizlə bağlı materiallarla təmin edirdi. Deyəsən, məqsədinə yavaş-yavaş yaxınlaşırdı.

1997-ci ilin fevral ayı idi, artıq bir il idi ki, Vətəndən uzaqda müəllimlik edirdi. Axşamlar kiçik mənzilində kitab oxuyur, hərdən tarçalıb qəmini dağıdır, yerli radioda gedən verilişləri dinləyirdi. Bir gün erməni və rus dilində səslənən yarım saatlıq verilişdə eşitdikləri hər şeyi alt-üst etdi. Bu yarım saatlıq veriliş erməni böhtanlarından başqa bir şey deyildi. Görün nə deyirdilər: "Azərbaycan xalqı çox qəddar və vəhşi bir xalqdır. Sumqayıtda ermənilərə od vurub yandırdılar".

İndi demokratiya qalib gəlib, Qarabağ erməniləri Azərbaycanın zülmündən xilas olub..." və s.

Bütün gecəni yata bilmədi, düşüncələr içində vurnuxa-vurnuxa səhəri birtəhər açdı. Bakıdan özü ilə gətirdiyi qəzet və materialları götürüb tele-radioya getdi. Baş redaktor Natalya Pavlovna onu qəbul edib, diqqətlə dinlədi. Məsələni araşdırdıqdan sonra erməni diasporunu, efir jurnalistlərini ciddi şəkildə cəzalandırdı. Elə həmin gün efirdə Azərbaycan proqramının açılması barədə göstəriş verib Həbib Əliyevə efirə çıxmaq üçün bir həftə vaxt təyin etdi.

"Azərbaycan-Qobustan" proqramının efir taleyi belə yazıldı, Sevastopol Dövlət Tele-radiosunda ayda bir dəfə yarım saatlıq efir məkanında Azərbaycan həqiqətləri dünyaya yayılmağa başladı.

Azərbaycan proqramı 1997-ci ilin mart ayında efirə çıxdı. Bu yolda ona sevimli şairimiz Səməd Vurğunun poeziyası belədiçi oldu. Verilişdə Səməd Vurğun poeziyasının keçmiş ittifaqdakı yerindən və hörmətindən söhbət açıldı, Novruz bayramından, onun xalqımızın mənəvi dəyərlərində tutduğu yerden, muğam fəlsəfinin təbliğindən danışıldı...

O vaxtdan 18 il keçir. İndiyədək "Azərbaycan-Qobustan" proqramında 180-dən çox veriliş hazırlanıb, Azərbaycan dünyasının rəngləri bütün çalarları ilə dinləyicilərə çatdırılıb, qədim şəhərlərimiz — Gəncə, Naxçıvan, Şamaxı, Qobustan, Ordubad, Beyləqan, Şuşa və s. tarixi çözüldü, mənəvi təkamül yolu canlı efirə gətirilib. Bu proqramın əsas məqsədi xalqımızın mədəniyyətini, tarixini, edəbiyyatını, adət-ənənələrini, milli mətbəxinə, unikal muğam fəlsəfəsini, saz sənətini tanıtmadır. Proqramda həmçinin böyük Azərbaycan alimlərinin uğurlarından danışılır. Bir sözlə, Həbib müəllim Azərbaycan Prezidentinin xarici siyasət kursunu rəhbər tutaraq Azərbaycanın milli-mənəvi dəyərlərinin təbliği ilə məşğuldur.

Azərbaycan ziyalıları ilə görüşlər, söz xirdaları, sənət adamları ilə maraqlı söhbətlər ona yeni-yeni mövzular ətrafında proqramların hazırlanmasına kömək edir. Ziyalı qadınlarımız, ağsaqqallar, xalqı üçün çalışan, dövlətə sədaqətlə xidmət edən... Vətəninin bir parça daşı olmağı bacaranlardır Həbib müəllimin istinad nöqtəsi.

Onu da deyək ki, ötən 18 il o qədər də rahat keçməyib. Erməni diasporu dəfələrlə proqramın bağlanması cəhd göstərsə də, buna nail ola bilməyib. Nəce dəyərlər, daş qayaya rast gəlib. Tarixi faktlara, ağıllı məntiqə söykənərək hər dəfə qarşı tərəfə tutarlı cavab verib Həbin müəllim.

Həbib Əliyevin xidmətləri fəaliyyət göstərmiş Krimda yüksək qiymətləndirilir. Belə ki, o, Sevastopol Dövlət Tele-radiosunun fəxri fərmanına layiq görülüb, şəhər merinin diplomunu alıb. "Azərbaycan-Qobustan" proqramı Kırımın Sudak şəhərində keçirilən beynəlxalq müsabiqədə radiolar üzrə fəxri diplom və medalla təltif olunub. Doğma vətəninə "Heydər Əliyev" və "Azərbaycan bayrağı" diplomları ilə mükafatlandırılıb. Mətbuat Şurasının diplomunu alıb.

Həbib müəllim bu gün də həvəslə çalışır, nə yaşının çoxluğuna baxır, nə imkansızlığa, nə də yaşadığı ölkədəki müharibə vəziyyətinə... Hər dəfə dahi Üzeyirin "Koroğlu" operasının möhtəşəm uvertürası ilə efirə çıxan "Qobustan" onu daxilən, ruhən gəncləşdirir, işləmək həvəsini artırır.

Bilmirəm, bəlkə Həbib müəllimin böyük çətinliklə gördüyü bu iş bəzilərinə adi və asan görünür. Əslində isə Vətən üçün görülən işin böyüklüyü, kiçiyi yoxdur. Soydaşımızın bu gün etdiklərinə zaman özü qiymət verəcək...

Zümrüd ABDULLAYEVA,

"Respublika".